

DOSTRZEGAJMY POTRZEBY INNYCH – ROZWIĄZANIA METODYCZNE WZMACNIAJĄCE UCZNIÓW W ZACHOWANIACH PROSPOŁECZNYCH

DOROTA SZMIDT

PODM W POLKOWICACH

LISTOPAD 2021 r.

PODSTAWOWE WYTYCZNE BUDOWANIA I WZMACNIANIA RELACJI W WARUNKACH NADZWYCZAJNYCH [W EDUKACJI ZDALNEJ]:

- utrzymywanie kontaktu z dziećmi/uczniami, budowanie okazji do współpracy, wspólnego działania i przebywania razem – formalnie i nieformalnie,
- czuwanie nad dziećmi unikającymi edukacji, nawiązywanie z nimi kontaktu lub z ich rodzicami, zapewnianie możliwej opieki i wsparcia
(z badań wynika, że średnio jest to dwoje dzieci w klasie),
- przeprowadzenie cyklu lekcji na temat faz kryzysu i zachowań ludzi, w tym zachowań na rzecz minimalizacji skutków kryzysu (np. ćwiczeń obniżających stres i napięcie),

PODSTAWOWE WYTYCZNE BUDOWANIA I WZMACNIANIA RELACJI

- przedstawienie im zasad udzielania pierwszej pomocy emocjonalnej (wsparcia koleżeńskiego); w ten sposób budujemy u uczniów kompetencje zarządzania sobą w kryzysie; zrozumienie danego problemu zawsze podnosi świadomość, zwiększa nasze osobiste poczucie wpływu na daną sytuację i radzenia sobie z nią; może też budować odporność psychiczną i w konsekwencji – zdrowotną.

Pamiętajmy o haśle, które już na początku pandemii ogłosili pedagodzy oraz psycholodzy z całego świata, a które brzmi: „Maslow przed Bloomem!”.

W sytuacji nadzwyczajnej, kryzysowej coraz ważniejszym priorytetem staje się stan psychiczny dzieci i młodzieży, nie zaś ich kształcenie. Trudno się efektywnie uczyć w warunkach silnego stresu. Kształcenie jest teraz traktowane bardziej jako forma edukacyjnej terapii – stabilizacji życia dzieci i młodzieży.

PIRAMIDA POTRZEB MASŁOWA

FAZY KRYZYSU I ZACHOWAŃ LUDZI

PANDEMIA/EPIDEMIA = WYDARZENIE KRYZYSOWE

Aktualnie przeżywana pandemia ma wszystkie cechy wydarzenia kryzysowego. Takie sytuacje zawsze wywołują duży stres, konieczność reorganizacji rzeczywistości i rozwiązywania wielu nowych problemów. Podczas trwania kryzysu nie mamy wpływu na wiele rzeczy – coś się dzieje w sposób od nas niezależny. Zawsze jednak możemy się nauczyć kontrolować pewne obszary, aby mieć wpływ na to, co się z nami dzieje.

ETAP 1. – ETAP GOTOWOŚCI

Ten etap jest zawsze.

To etap cichy, w którym nic się nie dzieje i wydaje się, że nic się nie stanie. Ale to właśnie moment **na przygotowanie się i profilaktykę** – warto przygotować i siebie, i dzieci na różne wydarzenia.

Na przykład: dzieci powinny wiedzieć jak wzywać pomoc w razie załabnięcia mamy czy taty. Dziecko powinno znać numer telefonu 112 oraz podać swój adres i nazwisko.

Warto powtarzać zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej i pierwszej pomocy emocjonalnej.

ETAP 1. – ETAP GOTOWOŚCI

To także czas na zwiększanie kompetencji cyfrowych i prowadzenia edukacji zdalnej u nauczycieli, a także kompetencji cyfrowych i samodzielnego uczenia się u uczniów.

ETAP 2. – WŁAŚCIWA ODPOWIEDŹ KRYZYSOWA

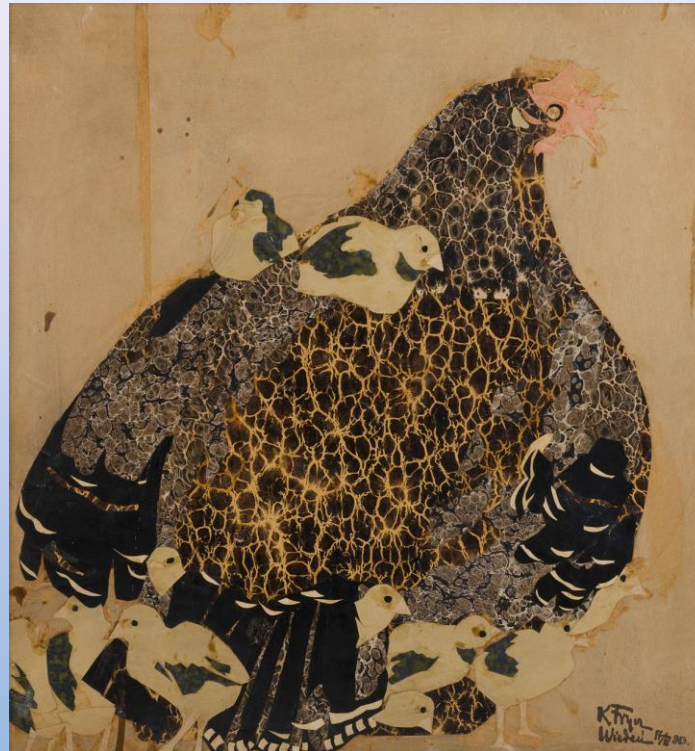
Czas na testowanie naszego przygotowania do zmierzenia się z różnymi zdarzeniami.

Na przykład: w ataku terrorystycznym w metrze, w Tokio, tylko 2 osoby zginęły w wyniku zatrucia, zaś ponad 100 osób zostało zdeptanych!

Ta sytuacja uświadamia konieczność nabycia umiejętności działania w sytuacji kryzysowej, aby nie stwarzać dodatkowego zagrożenia wywołanego paniką, która jest największym zagrożeniem.

ETAP 2. – WŁAŚCIWA ODPOWIEDŹ KRYZYSOWA

Najlepszą metodą służącą uniknięcia paniki jest wiedza o tym, co należy robić, kiedy wybucha pożar, kiedy nasz dom zalewa rzeka, kiedy wybucha epidemia. Rozumienie zawsze podnosi świadomość – a konkretna wiedza i umiejętności uzbrajają nas w odpowiednie narzędzia.

ETAP 3. – WYCHODZENIE Z KRYZYSU

- Przywracana jest równowaga zarówno osób, jak i instytucji. Teraz do podstawowych działań należy przede wszystkim zapewnienie poczucia bezpieczeństwa i rozpoczęcie tzw. interwencji kryzysowej, która polega na udzielaniu pomocy psychologicznej, socjalnej czy prawnej.
- Przeżywany aktualnie kryzys epidemiczny w skali ogólnoswiatowej to niecodzienne wydarzenie, którego nie ma do czego porównać. Brak nam doświadczenia, ale to od nas zależy, czy naszym podstawowym stanem będzie teraz niepokój czy spokój.

CO TERAZ ?

- Osoby dorosłe – rodzice i nauczyciele powinni teraz stać się liderami spokoju dla dzieci i młodzieży. Takimi liderami, którzy pomagają zrozumieć, co się dzieje, uczą ich kompetencji istotnych dla życia w warunkach kryzysu

oraz niosą wiarę i nadzieję, że wszystko się dobrze zakończy.

- Jesteśmy, niestety, cały czas w fazie pętli kryzysowej, dlatego u wielu osób pojawia się wyczerpanie, apatia; wypalenie technologiczne spowodowanego życiem w trybie online. Zarówno dzieci, jak i dorośli mogą przejawiać większą irytację, chwiejność nastrojów, nieokreślone lęki i problemy z koncentracją, smutek, strach i złość.

CO ROBIĆ ???

- Może otwórzmy się na **inspiracje**, dzielimy się **sprawdzonymi pomysłami...**

Wszystkie materiały opracował specjalista powołany przez Ośrodek Rozwoju Edukacji realizujący przedsięwzięcie pod hasłem „E-edukacja gotowość nauczycieli do zmiany” w ramach projektu grantowego „Wsparcie placówek doskonalenia nauczycieli i bibliotek pedagogicznych w realizacji zadań związanych z przygotowaniem i wsparciem nauczycieli w prowadzeniu kształcenia na odległość”.

DZIĘKUJĘ BARDZO ZA UWAGĘ 😊

Wybór tekstu i ilustracji:

